

dem Andern ist MAHĀVIRĀĀ. 84,10.

उत्तानित Adj. weit aufgesperrt (Mund) KĀD. (1872) 75,13.

उत्पल्लव Adj. mit aufspricssenden Schösslingen KĀNDĀK. 53,1.

उत्पिञ्जलक Adj. wobei es drunter und drüber geht (Kampf) MBn. 7,23,21. HARIV. 13554.

उदककच्छु m. eine best. Kasteiung VISHNUS. 46,14.

उदकोस्य n. ein Messinggefäss mit Wasser MĀN. ÇR. 4,7. GRHJ. 1,8. 2,7. 11.

उदकप्रसवणान्वित Adj. (f. घ्रा) mit einer Neigung nach Norden versehen MBn. 1,134,9.

उदक 3) f. ई Schöpfgefäss MĀN. ÇR. 1,1,2.

उदधिनेमि Adj. meerungrenzt RAGH. 9,10.

उदायुवन in दृष्ट्युदायुवन.

उदाचेतस् Adj. hochherzig KIR. 3,10.

उदास an der angeführten Stelle ein hinausgezogener Ton.

उदासित्तर Nom. ag. = उदासिन 1) Çiç. 1,33.

उदाहरणी Adv. mit कर als Beispiel wählen Comm. zu GAṆAR. 7,430.

उदितायान n. das Anlegen des Feuers nach Sonnenaufgang Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,13,2.

उदीचीनपाद् Adj. mit den Füßen nach Norden ĀPAST. ÇR. 7,16,5.

*उद्दान n. als Erklärung von उद्दयि 1) Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,16,8.

उद्दूरयित्तर Nom. ag. mit Thätlichkeiten drohend VISHNUS. 5,60.

उद्दकीतव्य Adj. ausfindig zu machen, zu ergründen VAĀGRĀKĪH. 23,15.

उद्दुर्प Adj. hochmüthig MAHĀVIRĀĀ. 94,5.

उद्द्वय m. Pl. = घ्राद्वय (Nachtr. 2) 1) MĀN. ÇR. 1,1,2. Vielleicht fehlerhaft.

उद्दून 1) Adj. s. u. 1. धू mit उद्. — 2) n. das Tosen (des Moeres) MBn. 1,183,15.

उद्दकिंस् Adj. mit einer Streu darauf MAITR. S. 2,2,3.

उद्दुद्दु Adj. hervorsprudelnd MAHĀVIRĀĀ. 13,4.

उद्दनक्षाम m. die nach dem Erheben des Feuers stattfindende Spende ĀPAST. ÇR. 7,6,5. 8,6,1.

उद्द्याव auch = उद्द्याम 2) Strang in द्वादशोद्द्याव.

उद्दन्मिञ्ज m. Frage (nach M. MÜLLER) SUKĀV. 4,3.

उद्दकान्तम् Adv. in der Nähe des Geliebten KIR. 3,19.

*उद्दकुरङ्ग m. eine Antilopenart RĀĀN. 19,47.

उद्दग्रामम् Adv. am Dorfe KIR. 4,19.

उद्दचरक m. Spion ÇĪLĀŅKA 2,135.

उद्दजीवित्तर Nom. ag. lebend von (Gen.) MR-DBĀT. zu M.

उद्दधि 3) ein Bestandtheil der Ausrüstung eines

Gaina-Mönchs (3 Kleider, 1 Napf, 1 Bosen und 1 Mundfilter) ÇĪLĀŅKA 1,367.

उद्दधेनु Adv. bei den Kühen KIR. 4,13.

उद्दधनामर्क Adj. (f. ँरिका) Bez. eines best. Stils (रीति) KĀVJAPR. 9,3.

उद्दधनिबन्ध m. Verpflichtung, Eid MAHĀVIRĀĀ. 92,21.

उद्दधनिषद् 4) an die Seite Stellung VAĀGRĀKĪH. 33, 10. 42,7.

उद्दधनीतराग Adj. harmonisch oder sympathisch (Rede) H. 66.

उद्दधपायन n. das Tränken MĀN. ÇR. 9,4,2. GRHJ. 2,9.

उद्दधमाति 1) auch Lockruf, Lockung.

उद्दधपर 2) b) n. ĀPAST. ÇR. 7,9,8. Cit. im Comm. zu 7,10,2.

उद्दधरितन, f. ई (allein richtig) Comm. zu ĀPAST. ÇR. 2,2,4.

उद्दधरिष्टात्स्वाहाकार Adj. = °स्वाहाकृति TBR. 3,9,10,1.

उद्दधरिष्टाद्दुर्क m. etwa ein hinten angefügter Refrain SĀJ. zu AIT. BR. 5,2,17.

उद्दधरिष्टाद्दोमभाञ्ज Adj. später an der Spende Antheil habend Comm. zu ĀPAST. ÇR. 7,20,9.

उद्दधरिष्टैर्ग्र. so zu accentuieren.

उद्दधलक्ष्मी f. eine neben der Lakshmi genannte Gottheit MĀN. GRHJ. 2,13.

°उद्दधवपन n. das Aufstreuen. तुषोप ° ĀPAST. ÇR. 6,29,17.

उद्दधवकम् n. = उद्दधवक ÇAT. BR. in der KĀṆVA-Rec.

उद्दधशय 2) a) Anstand. °स्य Adj. auf dem A. stehend (Jäger) Çiç. 2,80.

उद्दधप्रुष्क Adj. trocken, verdorrt Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,27,11.

उद्दधश्रुत्, lies m. das Blasen, Luftzug.

उद्दधसंविहीर्यु Adj. um abzuschliessen zusammenfassend ÇĪLĀŅKA 1,314.

उद्दधसमर्ग, °पति Ungemach bereiten ÇĪLĀŅKA 1, 365. 369.

उद्दधसर्जन 2) उद्दधसर्जनी.

1. उद्दधसर्ज, so zu accentuieren.

उद्दधपास m. Niedergeschlagenheit, Melancholie Lot. de la b. I. 99,5 (Hdschr.).

उद्दधपासिताविन् Adj. einer der verehrt hat, Verehrer Text zu Lot. de la b. I. 136.

उद्दधपाहित 2) Feuersbrunst GAUT. 16,34.

उद्दधपोत्तर Adj. später Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,7,1.

उद्दधपोन्दन n. das Benetzen Comm. zu ĀPAST. ÇR. 8,4,1.

उद्दधप्रकेश Adj. mit geschorenem Haupthaar MĀN. GRHJ. 1,22.

उद्दधकालिक Adj. zu beiden Zeiten stattfindend

Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,24,8.

उद्दधपतःपतन auch in beiden Monatshälften (Monat) MĀN. GRHJ. 2,13.

उद्दधपतःशिक्य Adj. (f. घ्रा) mit Wagschalen auf beiden Seiten VISHNUS. 10,3.

उद्दधपतोधार Adj. auf beiden Seiten Schneiden habend BHĀG. P. 5,26,15.

उद्दधपावाङ्ग Adj. auf beiden Seiten Arme habend Cit. im Comm. zu ĀPAST. ÇR. 8,3,4.

2. उद्दधधार Adj. mit breiter Schneide BHĀG. P. 2,7,22.

उद्दधधीर m. Berg KIR. 3,59.

उद्दधधीरिह Adj. aus der Erde gewachsen Çiç. 1,7.

उद्दधधस Adj. (f. घ्रा) erglänzend, strahlend KĀNDĀK. 2,7.

उद्दधधसम् m. die Sonne KIR. 3,32.

उद्दधधमकम् n. die Sonne KAUTUKAS.

*उद्दधधल m. ein Andropogon RĀĀN. 8,126.

उद्दधधपूर्वा Adj. f. mit der man sich vorher ehelich verbunden hat ÇĀK. 79,15. 110,17.

उद्दध = उद्दध 1) im Loc. उद्दधे BHĀG. P. 7,8,29.

उद्दधधच्छिन्न Adj. ein zerbrochenes Bein habend KAUSH. UP. 3,3.

उद्दधधस्पति m. Bein. Viṣṇu's VISHNUS. 98,17.

उद्दधधसुव n. Nom. abstr. von उद्दधधसु Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,11,6.

उद्दधधवलन n. das Emporflammen Çiç. 1,2.

उद्दधधभागहर Adj. nach oben treibend, zum Brechen reizend SUÇR. 1,144,14.

उद्दधधभावुक n. in धैर्नुर्धभावुक oben.

उद्दधधप्रुष्क Adj. oben, d. i. am Stamm verdorrt (Zweige) VISHNUS. 61,8.

1. उद्दधकू mit निर्वि 3) निर्व्यूठ zu Ende geführt HEM. PAR. 8,133.

उद्दधधनुःसामादिमय Adj. (f. ई) aus RĀK, Jaṅus, SĀMAH n. s. w. gebildet VP. 4,1,6.

उद्दधधनुगमन n. das Beischlafen in der richtigen Zeit Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,23,11.

उद्दधधनुपात्र, lies n. st. Adj.

उद्दधधनुव्यावृत्ति f. Ende einer Jahreszeit ĀPAST. ÇR. 7,28,7.

उद्दधधत्ते, so zu accentuieren.

उद्दधधत्तपक्व Adj. durch Erdwärme gar geworden ĀPAST. ÇR. 5,23,6.

उद्दधधकर Adj. einhändig VISHNUS. 62,5.

उद्दधधकरपाद् Adj. einhändig und einfüßig VISHNUS. 5,48. 77.

2. उद्दधधकार्य, Nom. abstr. °त्व n. RAGH. 10,41.

उद्दधधक्रिय Adj. ein und dasselbe Geschäft habend MAHĀVIRĀĀ. 74,1.

उद्दधधकतल Adj. (f. घ्रा) in einem Zuge stattfindend

Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,22,6. 6,30,12.

एकदीनिन् Adj. als einzelner die Weißen nehmend KĀTJ. ÇR. 7,3,12.

एकदेशिन् 1) Nom. abstr. शिव n. Comm. zu ĀPAST. ÇR. 8,9,2.

एकदेह् Adj. Du. nur einen Leib habend HARIV. 3439.

एकदेहन Adj. in der dunklen Stelle MBu. 1, 3,60.

एकद्वार Adj. (f. श्वा) nur einen Zugang habend MBu. 13,93,77.

एकद्वारच्यतराशिन् Adj. essend nach einem Zwischenraum von einem, von zwei oder drei Tagen VISHNUS. 93,6.

एकधन KAUSH. UP. 2,3 nach dem Comm. m. (!) das höchste Gut.

एकनिभ Adj. (f. श्वा) einförmig VARĀH. BRH. S. 34,90.

एकनिर्माण Adj. Du. von einerlei Maass, gleich gross HARIV. 4949 = 3738.

एकनिष्ठ 1) Adj. Pl. auf dasselbe hinauslaufend MBu. 12,349,2. — 2) m. N. pr. eines göttlichen Wesens LALIT. 49,7.

एकन्याय Adj. einartig, nur einen Gegenstand betreffend II. 253.

एकपर्वन् Adj. aus einem Absatze oder Gliede bestehend MBu. 4,63,3.

एकप्रसुक, f. श्वा.

एकपाक m. gemeinsames Kochen. क्वेन वसतः eine gemeinschaftliche Küche habend.

एकपातिन् auch nur auf eine Art stiegend MBu. 8,41,38.

एकपुत्र auch Adj. einen einzigen Sohn habend. Nom. abstr. ता f. und त्व n. MBu. 3,127,12.

एकपुष्कल m. eine Art Trommel MBu. 3,3350.v.1.

एकपुष्कर (Nachtr. 2).

एकप्रमाण Adj. Du. von gleicher Autorität HARIV. 3439.

एकप्रेय Adj. nur eine Aufforderung ergehen lassend AIR. BR. 6,14,3.

एकरथ m. ein Held ersten Ranges MBu. 3,27,28.

एकवर Adj. einen Wunsch während MĀN. GRHJ. 2,13.

एकव्यूह Adj. nur in einer Form sich manifestierend VISHNUS. 1,61.

एकशङ्ख Adj. (f. श्वा) nur eine Muschel als Schmuck tragend HARIV. 11164.

एकशय्यामनाशन Adj. Du. dasselbe Bett, denselben Sitz und dieselbe Speise habend HARIV. 3438.

एकशास्त्र auch einästig KACC. 90.

एकशिल Adj. aus einem einzigen Felsen bestehend R. 2,94,22.

एकप्रूल (Nachtr. 2), f. श्वा ĀPAST. ÇR. 7,8,3. 17,6.

एकप्रङ्ग als Adj. einhörig VISHNUS. 98,78. Als m. auch Berg MBu. 4,63,3.

एकहोतर m. ein einfacher (kein zweifacher) Hotar TAHT. ĀR. 3,7,1.

एकाकृति Adj. Pl. von gleichem Aussehen PR. P. 104.

एकान्तिपिङ्गलिन् m. Bein. Kubera's R. 7,13,30.

एकान्तपत्र Adj. nur von einem Fürsten beherrscht PR. P. 141. Vgl. एकच्छत्र.

एकदशच्छदि Adj. eilf Dächer habend TS. 6,2,10,6.

एकदशद्वार Adj. eilf Thore habend KATHOP. 3,1.

एकायनीभाव m. Einmüthigkeit MAHĀVIRĀĀ. 31,14.

एकार्षेय Adj. mit nur einem heiligen Ahnen.

प्रवर MĀN. ÇR. 11,8,6. MÜLLER, SL. 386.

एकाष्टकादीनिन् Adj. zur Ekāshṭakā die Weihe nehmend LĪP. 4,8,21.

एकोनपञ्चाशद् Adv. in 49 Theile R. GNAR. 4, 48,1.

एकोत्सुकं n. ein einzelner Feuerbrand MAITR. S. 1,10,20. TBu. 1,6,10,1. ĀPAST. ÇR. 8,17,8.

एतद्योनि Adj. dieses Ursprungs BHAG. 7,6.

एत्, एधित erfüllt —, voll von (Instr.) MAHĀVIRĀĀ. 122,4.

एवंलक्षण Adj. diese Kennzeichen habend MBu. 12,80,15.

एवंवादिन् Adj. so redend MAHĀVIRĀĀ. 81,7.

एवंक्रमक Adj. diese Reihenfolge habend Comm. zu ĀPAST. ÇR. 7,3,8.

एवंदेवत Adj. diese Gottheit habend ÇĀṆKH. ÇR. 6,10,13.

एवम्, एवमेवो gerade so (an Schluss eines Abschnittes) MĀN. GRHJ. 1,23.

एकमुष्य n. Uebereinstimmung MAHĀVIRĀĀ. 21,17.

एकैकष्य Comm. zu ĀPAST. ÇR. 7,27,16.

एतद्व्यं Adj. = एतवै 1).

ऐरावत् angeblich = इरावत् und dieses = इरा GRHJĀS. 2,10.

ऐरेय MĀN. GRHJ. 2,14.

ऐवमर्थ्य n. das diese Bedeutung Haben Comm. zu GOBH. 3,2,55.

ऐशि m. Patron. Skanda's KUMĀRAS. 11,44.

*श्रीदानभोजिका f. der Genuss von Mus KĀÇ. zu P. 3,3,111.

श्रीशैःश्रवसै, so zu accentuieren.

श्रीज्ञस auch N. pr. eines Tīrtha VISHNUS. 83, 52. श्रीज्ञस v. I.

श्रीदरिद्रशरीर n. der grobe, mit dem Tode ver-

gehende Körper ÇHĀṆKA 1,296.

श्रीदालकि, so zu accentuieren.

श्रीद्वय (Nachtr. 2) 3) Adj. (f. ई) von Uddhava kommend ÇIÇ. 2,118.

श्रीद्विद् 2) nach RĪĀN. 14,46 in einer Grube (Brunnenschucht) durchsicherndes, dort sich sammelndes Wasser.

श्रीनिद्रा n. Schlaflosigkeit DEÇĪN. 1,117.

श्रीपमन्यविन् Adj. in Verbindung mit पुत्र der Sohn des Aupamanjava BAUDR. im Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,23,4.

श्रीपवाह्य 2) in Verbindung mit नाग R. 2,69,18.

श्रीपवेणि, so zu accentuieren.

श्रीष्ठोनि Adj. an den Lippen befindlich KĀTRAP. (A.) 72.

श्रीसज्ञ n. N. pr. eines Tīrtha VISHNUS. 83,52. v. I. श्रीज्ञस.

कंसकृष् m. Bein. Kṛṣṇa's ÇIÇ. 1,16.

ककुञ्जत् 1) auch = ककुञ्जत् TS. 1,7,2,2.

ककुञ्जिन्या f. Patron. der Revati ÇIÇ. 2,20.

ककुम्भ 2) b) SVAPNĀĀ. 2,21.

ककुम्भवत् Adj. = ककुञ्जत् MAITR. S. 1,11,1.

कङ्कणा 1) auch = रूतसूत्र Hochzeitsschnur MAHĀVIRĀĀ. 38,5.

कङ्कणधर 1) m. Bräutigam, junger Ehemann MAHĀVIRĀĀ. 36,14. — 2) f. श्वा Braut, junge Ehefrau ebend. 68,5.

करानपात m. Seitenblick MBu. 2,67,42.

कटुकभाषिन् Adj. harte Reden führend MBu. 3, 40,13.

*कटुङ्कता, vgl. खटुङ्क weiter unten.

*कटुप्रङ्गाट (nicht ०प्रङ्गाल) RĪĀN. 7,152.

कण्टकिञ्ज Adj. auf einem dornigen Gewächs gewachsen (Blume) VISHNUS. 66,7. 8. 79,5. 6.

कतिशम् KUMĀRAS. 13,4.

कर्यरुह m. N. pr. eines Rāgarshi SĀJ. zu RV. 4,16,10.

कदीशितर m. ein schlechter Herrscher KAUTUKAS. 8.

कनकधारक m. R. GORR. 2,90,14 vielleicht fehlerhaft über ०धावक Goldwäscher.

कनकानन्दिन् m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Çiva's Cit. im ÇKDr. u. नन्दिन्.

कनकपत्तन u. Goldstadt, N. pr. einer mythischen Stadt.

कनिष्ठप्रथम Adj. Pl. die Jüngsten voran MĀN. GRHJ. 2,7.

*कन्यादर्शम् Absol. beim Anblick eines Mädchens P. 3,4,29, Sch.

कन्याहूपयित् Nom. ag. (MĀRK. P. 31,28) und

°हृषिन् Adj. (Jāś. 1,223) eine Jungfrau schändend.
 कपालविमोचन n. ein best. Spruch ĀPAST. Çr. 4,14,5. Comm. zu 7,23,2.
 कपिलक 1) als Bez. der neunten unbekanntenen Grösse COLEBR. Alg. 288.
 कपिलधूमर Adj. bräunlich grau KATH'S. 63,162.
 कमाण्डुलु m. oder n. = 3) b) ĀPAST. Çr. 5,15,1.
 कम्बलकारक m. Verfertiger von wollenen Tüchern R. ed. Bomb. 2,83,14.
 कम्बलधावक m. Wäscher wollener Tücher R. 2,83,13.
 1. कर mit घ्न्या in पुनरभ्याकारम्. — Mit प्रवि (metrisch st. विप्र), °कृत n. impers. gesündigt MAHĀVĪRĀK. 80,11.
 °करङ्गात्, °यते wie ein Gerippe von — aussehen. KANĀK. 70,10.
 करण्डकनिवाप, auch °क m.
 करदिति (onomatop. mit इति) MĀN. GRĀH. 1,14.
 करन्यास m. das Auftragen mystischer Zeichen auf die Hand BŪG. P. 6,8,6.
 करपुटाञ्जलि m. = अञ्जलिपुट (s. oben) R. 5,64,5.
 करपुट्री f. die hohle Hand Spr. 346. 343. 3713.
 कररूपदृ n. die Spur eines Fingernagels, eine Verletzung mit einem F.
 कराय n. auch Strahlen- und Fingerspitze Çr. 1,58.
 करिकुम्भ m. Du. die beiden Erhöhungen auf der Stirn des Elefanten, die in der Brunstzeit stark anschwellen. °पीठ n. das Stirnbein beim Elefanten Spr. 3603.
 करम्भ, so zu accentuieren.
 करीर 2) a) °सक्तु MĀN. Çr. 2,2,6.
 *करेन्दुक zu streichen, da es RĀGAN. 8,122 eine Zahlbezeichnung ist.
 करकन्दूर्का (wohl so zu betonen) f. von unbekannter Bed. AV. 20,136,3.
 करकारिक m. vielleicht eine Pflanze AV. 20,132,3.
 करपद्म Adj. bis an die Ohren reichend ĀPAST. Çr. 5,14,8.
 कर्यानिर्वाक m. N. pr. eines Mannes MBH. 12, 245,18.
 कर्मकारीव n. das Amt einer Dienerin SVADNĀK. 1,71.
 कर्मतस् Adv. von Seiten der Handlung ĀPAST. Çr. 3,11,2.
 कर्मदायादवन् Adj. Thaten zu Erben habend, so v. a. in Folge vergangener Thaten wieder ähnliche Thaten begehend MBH. 13,1,73.
 कर्मदुष्ट Adj. schlecht handelnd JĀś. 1,224.
 कर्मपातक n. eine sündhafte That Spr. 1663.

1. कर्ष्णित सम् (auch Nachtr. 2) 4) fortschaffen aus (Abl.) ĀPAST. 2,4,23.
 कलङ्केश m. der Mond KĀURAP. (A.) 47.
 कलक 1) a) personificirt MĀN. GRĀH. 2,14.
 कलककारिन् Adj. streitsüchtig KĀUTUKAS.
 कलकप्रिय 3) auch N. pr. eines Fürsten KĀUTUKAS.
 कलामुहूर्तादिमय Adj. aus Minuten, Stunden u. s. w. bestehend VP. 4,1,26.
 कलिवत्सल m. N. pr. eines Fürsten KĀUTUKAS.
 कलुषी Adv. mit भू beschmutzt —, verunreinigt werden Çr. 1,35.
 कल्प् mit सम् 4) संकप्त bestimmt für (im Comp. vorangehend) ĀPAST. 1,10,16.
 कल्प 2) r) Kleidungsstück (bei den Gāina-Mönchen) ÇILĀṆKA 1,266.
 कल्याणकर Adj. (f. ई) glücklichbringend Kir. 3,9.
 कल्पोक्त oder कल्पोक्त Adj. als Erklärung von गोरक्ष्य ÇILĀṆKA 2,170.
 कर्ष्य, so zu accentuieren.
 कर्ष्यता, so zu accentuieren.
 कस् mit निस्, निष्कामित ausser hinausgejagt nach MED. auch = अहित und अधिकृत.
 कार्कुद, so zu accentuieren.
 कारिव (2) MAITR. S. 2,1,4.
 काण्डवस्त्र n. Vorhang KĀURAP. (A.) 31.
 काण्डीर 1) MAHĀVĪRĀK. 43,6.
 कात्तारमाण्डूक m. Waldfrosch MAHĀVĪRĀK. 79,22.
 कात्तीकरण n. das Schönmachen DŪTUP. 32,97.
 कावन्ध्य n. der Zustand eines Rumpfes MAHĀVĪRĀK. 83,9.
 कामपाल 1) c) Viṣṇu's Viṣṇus. 98,11.
 कामवृषिन्, so zu accentuieren.
 कामवर्ष Adj. nach Wunsch regnend MAHĀVĪRĀK. 137,1.
 काम्ययाज्ञा f. ein bei der काम्येष्टि gesprochener Spruch Comm. zu TS. 1,1062,1.
 काम्येष्टि f. eine zur Erlangung eines bestimmten Wunsches unternommene Opferhandlung Comm. zu TS. 1,1062,2; vgl. 2,374.
 कायशिरोग्रोव n. Sg. Körper, Kopf und Hals BHAG. 6,13.
 कार्यतस् Adv. der That nach Çr. 2,36.
 कालनिर्माणयोधिन् Adj. HARIV. 4211 nach NILAK. = समयानुसारिण्डकुशल.
 कालपक्ष auch so v. a. dem Tode verfallen MBH. 7,112,71.
 कालपरिपाक auch das Kommen der Zeit, wo sich Etwas erfüllt. Am Ende eines adj. Comp. Nom. abstr. °त्व n.
 कालपर्यायधर्मन् m. = कालधर्मन् MBH. 3,277,30.

कालबन्धन Adj. an die Zeit gebunden, von der Zeit abhängig MBH. 3,33,2.
 1. कालिक 2) c) eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9,43,43. पाणिक v. l.
 कालिय, कालियारि m. Bein. Kṛṣṇa's Pr. P. 38.
 कालोप m. Pl. eine best. Schule Ind. St. 3,273.
 काष् mit निस् Caus. (Nachtr. 2) auch Comm. zu KĀTJ. Çr. 2,4,17.
 काष्मत्य n. Kleinmuth, Verzweiflung MAHĀVĪRĀK. 83,12.
 किंविस्तार Adj. (f. अ) von welchem Umfange? MBH. 2,6,16.
 किंहेतु Adj. welchen Grund habend? MAHĀVĪRĀK. 103,19.
 किंचिद् = eine Handvoll GRĀH. 1,13.
 किन्द्रव्य Adj. (f. अ) aus welchem Stoffe bestehend? MBH. 2,6,16.
 किंनिबन्धन Adj. (f. अ) wodurch veranlasst? worauf beruhend?
 किमापत Adj. (f. अ) von welcher Länge? MBH. 2,6,16.
 किंपवित्र Adj. wodurch Läuterung erhaltend? TS. 6,4,3,3.
 किर्मरि Adj. bunt.
 कीर्लोधी, so zu accentuieren.
 कुकर्मपञ्चानन m. N. pr. eines Mannes KĀUTUKAS.
 कुचपट्टिका f. Busentuch.
 कुञ्जरी Adv. mit करू zu einem Elefanten —, so v. a. zu einem hoch angesehenen Mann machen HEH. PAR. 1,230.
 कुञ्जवन् m. N. pr. eines Theiles des Daṇḍaka-Waldes MAHĀVĪRĀK. 79,20.
 कुरिल 2) b) *Seemuschel RĀGAN. 13,122.
 कुटुम्बपरिग्रह m. Hausgesinde, Familie PAŚĀK. 163,19.
 कुट् mit नि s. निकुटन.
 कुतेपसौश्रुत, lies शाकपार्थिवादि.
 °कुतूहलिता f. Neugier, Verlangen nach KANĀK. 74,3.
 कुनय m. schlechte Ausführung KĀUTUKAS. 21.
 कुनयन Adj. mit bösen (zornigen) Augen KĀUTUKAS. 1.
 1. कुप् mit उद् Caus. erregen, bewirken (Kopfschmerz) MAHĀVĪRĀK. 36,1.
 कुपठित Adj. der schlecht (seine Rolle) gelernt hat Spr. 6284.
 कुमतिसागर m. N. pr. eines Mannes KĀUTUKAS.
 कुमारधारा f. N. pr. eines Sees oder einer Örtlichkeit Viṣṇus. 83,25.
 कुमारभुक्ति f. wovon der Kronprinz den Niess-

brauch hat, Apanage des Kronprinzen MAHĀVIRĀK. 35,9.

कुम्भीधान्यक Adj. Korn in Krügen habend M. 4,7.

कुम्भीपाक Adj. im Topf gekocht ĀPAST. ÇR. 8,6,6.

कुरङ्ग Adj. schlechtfarbig RĀĠAN. 13,190.

कुरुपिशङ्गिर्ल, so zu accentuieren.

कुलपालक, lies 1)* n. — Als*Adj. das Geschlecht beschützend, — aufrechterhaltend, — fortpflanzend H. an. 3,55. Mod. k. 109.

कुशपवित्र n. कुशा-Halme als Reinigungsmittel KĀTJ. ÇR. 7,3,1.

कुशलैतर n. Schlimmes, Unheil BUĠG. P. 3,30,32.

कुशवर्तक AV. 20,131,9.

कुशीलव 1) Nom. abstr. ऽता f. VISHṆUS. 37,32.

कुष्ठगल Adj. (f. घ्रा) den Aussatz am Halse habend KĀURAP. (A.) 25.

कुसुमनगर n. = कुसुमपुर KĀNDAR. 3,2.

कुसुमधान्यक Adj. eine volle Kornkammer habend M. 4,7.

कूटव्यवहारिन् m. ein betrügerischer Geschäftsmann VISHṆUS. 34,15.

कूटानोपाधिदेविन् Adj. mit falschen Würfeln oder Betrug spielend JĀĠN. 2,202.

कृच्छ्रमाध्य Adj. schwer zu bewerkstelligen MAHĀVIRĀK. 34,9.

कृष्णवाजवती und ऽपात्रीया f. Pl. Bez. der Verse RV. 4,4,1. fgg. ĀPAST. ÇR. 19,18. Comm. zu 7,13,4.

कृतधार Adj. geschärft, scharf MBU. 7,87,4.

कृतनामक Adj. benannt HARIV. 3436.

कृतलवण n. künstliches Salz VISHṆUS. 28,11. 79,18.

कृतावसकियक, lies mit untergeschlagenen Beinen sitzend.

कृत्रिमता f. Verschlagenheit MAHĀVIRĀK. 108,3.

कृत्, so zu accentuieren.

कृष् Adj. hinundher zerrend, peinigend in कंसकृष् (s. oben).

कृत्कर्ण, so zu accentuieren.

कृत्केश Adj. schwarzhaarig Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,1,1.

कृत्तदश Adj. mit schwarzen Fransen LĀTJ. 8,6. 13. KĀTJ. ÇR. 22,4,13.

कृत्तलोह् auch Eisen VISHṆUS. 34,19.

*कृत्तलु ein best. Knollengewächs RĀĠAN. 7,77.

कृत्प्यकार m. Ackerbauer VET. (U.) 202 zu 60,16.

केनिर्ष, so zu accentuieren.

केलिकमल eine Lotusblüte zum Spielen KĀURAP. (A.) 83.

केलिकृत् Adj. sein Spiel treibend mit (Instr.)

Pr. P. 7.

केलिचपक n. Lustbecher Pr. P. 6.

केलिप्लवल n. Lustteich NĀSH. 1,117.

केशवाप n. das Scheeren des Haupthaars MĀN. GRHJ. 1,21.

कोटिवी 1) Nom. abstr. ऽव n. Pr. P. vor 140.

कोटिनियुतशतसहस्रतम Adj. (f. ई) der — (nicht genau zu bestimmen) ste VAĠRĀKĪN. 35,9.

कोटिशततम Adj. (f. ई) der 1000,000000 ste ebend.

कोटिशतसहस्रतम Adj. (f. ई) der 1000000,000000 ste ebend.

कोपक Adj. zum Zorn geneigt MAHĀVIRĀK. 34,12.

कोपजन्मन् Adj. zorn erzeugt Kir. 2,37.

कोशपोथिन् Adj. Jinds Schatz aussaugend, — ausgesogen habend RĀĠAT. 5,422. 6,211.

कोशीधान्य n. Hülsenfrucht Comm. zu ĀPAST. ÇR. 4,2,5. 3,8.

कोत् 2) ist hier (lies 78,3) auch Adj., da घृत्ति zu ergänzen ist.

कौतुकरक्ष्य n. und कौतुकसर्वस्व n. Titel zweier Lustspiele.

कौरवपाण्डवीय Adj. zu den Kaurava und Pāṇḍava in Beziehung stehend Pr. P. 138.

कम् mit समुद् zusammen hinausschreiten ĀPAST. ÇR. 7,21,6. — Mit प्रति Z. 2, lies 3) st. 2). — 4)

क्रान्त ferner —, von nun an abstehend von (im Comp. vorangehend) VAĠRĀKĪN. 19,8.

क्रमोठा f. eine in der natürlichen Ordnung Verheirathete (eine ältere Schwester vor der jüngeren) KĀTJ.

क्रयाणक bedeutet Waare; vgl. VET. (U.) 118,2.

*क्रामिक Adj. den Kraṇapāṭha kennend oder studierend gaṇa उक्थादि in der Kāç.

क्रियागुतक wohl n. Titel eines Werkes GAṆAR.

क्रीडाकपित्व n. das im Scherz angenommene Wesen eines Affen MAHĀVIRĀK. 123,11.

क्रीडापरिच्छेद m. Spielzeug.

कृष् mit परि, ऽकृष्ट öffentlich angeboten (Speise) ĀPAST. 1,18,17.

क्वष् mit प्र tönen HRM. PAR. 6,50.

क्षतजपात m. das Fließen von Blut VARĀH. BRH. S. 95,48.

क्षत्रियात्तकर m. Bein. Paraçurāma's MAHĀVIRĀK. 24,19.

क्षन् 3) Etwas ertragen, dulden (mit unpersönlichem Subject) VAĠRĀKĪN. 42,7.

क्षयन m. Kir. 2,37.

क्षययुक्त Adj. in Noth gerathen, untergegangen (Fürst) Kir. 2,11.

क्षययुक्ति f. Untergang Kir. 2,9.

2. क्षत् mit प्र. प्रक्षत् (!) VAĠRĀKĪN. 19,9.

क्षितिक्षित् ÇR. 13,4.

क्षितियुक्त्वन m. Fürst, König.

क्षिप्रकाम m. ein schnell vollbrachtes Opfer, bei dem Mancherlei weggelassen wird, Cit. im Comm. zu Gobh. 1,3,1.

क्षोरिन् m. auch *Kalkspath RĀĠAN. 13,134.

क्षुद्रधमनी f. eine kleinere Ader oder Gefäß des Körpers VISHṆUS. 96,84.

क्षुद्रकैवैश्वदेव m. ein best. kleiner Becher für die Viçve Devās MAHAR. S. 2,41,5.

क्षौणीनाय m. Fürst, König KAUTUKAS. 24.

क्षेत्रे 3) a) MAHĀVIRĀK. 116,2.

क्षत्र 1) ungenau in der Bed. eines Nom. abstr. SUGR. 1,360,12. 2,43,15.

क्षुद्रक Adj. böse Text zu Lot. de la b. l. 162. Vgl. *कृद्रुक्ता.

क्षुद्र्य्, ऽपति zur Bettstelle machen ÇR. 2,77.

क्षुद्रपट्टिण् Adj. mit einem Schwerte und einem Pattiça bewaffnet MBH. 13,14,154.

क्षुद्रपात m. Säbelhieb KATHĀS. 27,50.

क्षुद्रवारि n. von einem Schwerte triefendes Blut VIKRAMĀNKA. 3,33.

क्षुद्रपरशु m. auch Bein. VISHṆU'S VISHṆUS. 98,73.

क्षुद्र्यु, so zu accentuieren.

क्षुद्र 3) e) *der Kern der Cocosnuss RĀĠAN. 11,52.

क्षय s. पूति.

क्षिल 1) ein drei Jahre brach liegendes Feld NĀR. 11,26.

क्षया mit समा Caus. ermahnen ĀPAST. 2,29,7 (wohl ऽप्यः zu lesen).

गगनपरिधान Adj. splitternacht.

गच्छनिर्गत Adj. (ein Ġaina-Mönch) der nicht in Verbanne mit Andern lebt ÇILĀNKA.

गच्छवासिन् Adj. (ein Ġaina-Mönch) der im Verbanne mit Andern lebt ÇILĀNKA 1,367.

गच्छात्तगत Adj. dass. ebend.

गत्रनिमीलन n. = गत्रनिमीलिका 1).

गत्रपर्व Adj. der siebente ÇRUT. 13.

गञ्जुलिका f. = दीर्घा गम्भीराः कुटिलाः झरणा जलाशयाः ÇILĀNKA 2,3. 3.

गणनापत्तिका f. Rechenbuch.

गण्डोपल m. MAHĀVIRĀK. 106,7.

गतपर्व Adj. früher betreten MBH. 3,296,20.

गन्धक auch wohlriechender Stoff, Wohlgerüche.

०पेयिका f. HARIV. 8394. ०पेयिका f. 2,89,12.

गन्धमद्रामवत् Adj. mit wohlriechenden Gürtlanden versehen MĀN. GRHJ. 2,6.

गन्धोदक n. wohlriechendes Wasser MĀN. ÇR. 11,3.
 गम् with अन्धुद् 1) अन्धुद्गत aufgegangen (Sonne)
 VĀGĀRĀKĪH. 32,17.
 गम्भैर्, so zu accentuieren.
 गमर्त्य Adj. verdienend in eine Grube geworfen zu
 werden ÇĀKṆI. BR. 10,2.
 गर्भ auch die Katamenien VIṢṆUS. 27,1.
 गर्भनिर्हरण n. das Herausdrängen des Kindes
 aus dem Mutterleibe SUÇR. 2,91,19.
 गर्भद्वयक m. ein junger Mann MAHĀVĪRĀK. 6,10.
 गर्भवेदिनी f. = गर्भवेदन MĀN. GRHJ. 2,18.
 1. गल् with विनिम् hervorbrechen PR. P. 108.
 गलुत्त (?) m. AV. 6,83,3.
 गव, f. गवी Rede ÇIÇ. 2,68.
 गङ्गाद्यै m. ein best. göttliches Wesen MAITR.
 S. 2,9,1.
 गात्र und °युत Adj. umfanglich, gross (Edelstein)
 RĪĠAN. 13,161. 166. 171. 183. 194. 149.
 गायत्रीयामन् Adj. (f. °याम्नी) unter Gājatri-
 Versen kommend ĀPAST. ÇR. 4,7,2.
 गार्धपृष्ठ oder °प्रष्ट Bez. einer nicht sanctionir-
 ten Art des Selbstmordes (bei den Gāina) ÇĪLĀṆKA
 1,369.
 गावय Adj. vom Bos Gavaeus (Fleisch) VIṢṆUS.
 80,9.
 गिरिक 2) b) auch eines Wesens im Gefolge
 Çiva's.
 गिरिनदिका f. Gebirgsbach KĪD. 251,19.
 गिरिशिर्ष, so zu accentuieren.
 गिरी Adv. mit कर् zu einem Berge anhäufen
 HEM. PAR. 12,4.
 गुंकार m. das Gesumme der Bienen Z. d. d. m.
 G. 32,735.
 गुडल n. SVAPNĀK. 2,32.
 गुणात्म 3) von Seiten der lautlichen Eigenschaft
 P. 1,4,50, Sch.
 1. गुप्तधन n. verwahrtes Geld PAṆĪĀT. ed. Bomb.
 2,39,2.
 2. गुप्तधन Adj. der sein Geld verwahrt ehend. 2,
 37,21.
 गुरुवार m. Donnerstag HEMĀDRI 1,68,7.
 गुरुहृत् f. eine Krankheit der Schamtheile VA-
 RĀH. BRH. S. 5,86.
 गृहनिर्वाह m. Besorgung des Hauses, Haushalt
 KATHĀS. 57,29.
 गृहपात m. der Einsturz eines Hauses KATHĀS.
 28,149.
 गृहस्य 2) Nom. abstr. °ता f. MAHĀVĪRĀK. 62,13.
 गृहीतदिक्त Adj. nach allen Himmelsgegenden
 entflohen ÇIÇ. 1,64.

III. Theil.

*गैरिकाद्य RĪĠAN. 11,94.
 गोत्रिन् Adj. zu einem Geschlecht gehörig; m.
 Blutsverwandter VET. (U.) 39,39. Nom. abstr.
 °त्रिव n. BRHANN.
 गोनिहार m. Kuhmist VIṢṆUS. 48,16.
 गोतृमत्त् Adj. einen Beschützer habend KAUSH.
 UP. 2,1.
 *गोमिदसंनिभ 2) Kalkspath RĪĠAN. 13,136.
 गोष्ठे m. श्रयो गोष्ठे: geschraubter Ausdruck für
 Wassergefäss, Kübel AV. 11,1,13.
 *गोष्पद्पूरम् und *°पद्प्रम् Absol. so dass (nur)
 der Eindruck einer Rinderklau (mit Wasser) ge-
 füllt wird P. 3,4,32, Sch. BHATṬ. 14,20.
 गौघ्य (Nachtr. 2) zu streichen.
 गौगिल n. Gobhila's Gṛhjasūtra Gṛhjas.
 2,94.
 *गौरिनेय n. Talk RĪĠAN. 13,144.
 ग्रम् mit अनुपरि Jmd (Acc.) seine Gunst erwei-
 sen VĀGĀRĀKĪH. 20,3. 9. — Mit अभिपरि umfassen,
 umfassen MĀN. GRHJ. 1,10.
 ग्रहि m. Halter, Träger GRHJĀS. 2,29.
 ग्राम Z. 8, lies 6) st. 5). — 7) bei den Gāina =
 इन्द्रियग्राम.
 ग्रामकण्टक m. etwa Dorflümmel ÇĪLĀṆKA 1,316.
 *ग्रामघातक m. Plünderer eines Dorfes VJUP. 97.
 ग्रामपालक m. = ग्रामपाल Dorfhüter VET. (U.)
 S. 121 zu 17,2.
 ग्रामसद् Adj. in Dörfern sich aufhaltend MĀN.
 GRHJ. 1,13.
 ग्रह् 2) d) e) die Vorstellung von Etwas (im
 Comp. vorangehend) VĀGĀRĀKĪH. 23,12. 13. 23,16.
 ग्ल्त्तन n. das Würfeln, Werfen der Würfel.
 वृत् mit प्रवि, °घटित abgehauen MAHĀVĪRĀK. 26,
 12. 37,13. — Caus. auseinander sprengen KIR. 2,46.
 वृत् mit व्या hinfahren über (Loc.) VṚSHABH. 56.
 घनमुद् Adj. hochehrent KĀURAP. (A.) 43.
 घनास्थिक Adj. (f. घ्ना) einen dicken Knochen
 habend (Nase) VIṢṆUS. 96,75. Nach dem Comm.
 soll घन der Name des Nasenknochens sein.
 घमघमार्व m. Gerassel Z. d. d. m. G. 32,735.
 घर्मोच्छिष्ट eine best. Opferhandlung BAUDH. 1,
 6,13,30.
 घर्मि m. Nahrung.
 °घातित्व n. das Töden, Hinrichtung VIṢṆUS.
 16,11.
 घृष् mit उद् 3) उद्घृष्यमाण VṚSHABH. 259,a,38.
 घृतधारा f. auch ein Strom von Schmelzbutter
 MBH. 13,26,90.
 घृतमिन्व Adj. (f. घ्ना) Schmelzbutter ausgehen
 lassend MAITR. S. 2,13,1.

घृताङ्किते f. Ghṛta-Spende.
 घोटपालक KĀURAP. (A.) 63 fehlerhaft für कोट-
 पालक.
 घोरशय Adj. von grausamer Gesinnung gegen
 (Loc.) MAHĀVĪRĀK. 49,17.
 चक्रडन्डुभ्य Adj. auf Rad und Trommel bezüg-
 lich KĀTJ. ÇR. 4,3,18.
 चक्रयम auch Adj. sich wie ein Rad drehend MA-
 HĀVĪRĀK. 101,12.
 चन् mit परि 2) verwerfen, so v. a. verbieten,
 untersagen ĀPAST. 1,11,25. 17,27. 32,29. 2,10,10.
 17,20.
 चनुरपेत Adj. um die Augen gekommen, blind
 KAUSH. UP. 3,3.
 चञ्चु 3) auch °पृक् Spr. 4462.
 चण्डात्मिक n. wohl nur fehlerhaft für चण्डात्मक
 GOBH. ÇRĀDDH. 2,19.
 चण्डीपति m. Bein. Çiva's MAHĀVĪRĀK. 33,15.
 चतुरर्थ Adj. (f. घ्ना) vier Bedeutungen habend
 DEÇIN.
 चतुरशीतिसाहस्र Adj. 84000 betragend MĀRK.
 P. 54,15.
 चतुर्द्वार, पुरुष MBH. 12,269,23.
 चैतुनिधन Adj. aus vier Schlussätzen bestehend
 ÇAT. BR. 12,8,3,26.
 चतुर्मुष्टि m. Sg. vier Handvoll GRHJĀS. 1,43.
 चतुर्विंशतिगर्व n. ein Gespann von 24 Stieren
 ÇAT. BR. 7,2,2,6.
 चतुर्विंशतिसाहस्र Adj. (f. ई) aus 24000 beste-
 hend MBH. 1,1,102. R. GORR. 1,4,147.
 चतुश्चक्र m. ein best. Opfer BAUDH. 1,6,22,30.
 चतुष्पथसद् Adj. an Kreuzwegen sich aufhaltend
 MĀN. GRDĪ. 1,13.
 2. चतुष्पद् 1) e) vier Felder einnehmend VARĀH.
 BRH. S. 53,55.
 चत्वर, wohl auch Kreuzweg. °तरु m. SVAPNĀK. 2,40.
 चत्वारिंशन्मान Adj. ein Gewicht von 40 habend
 ĀPAST. ÇR. 5,21,9.
 चन्द्रसामन् n. Name eines Sāman VIṢṆUS. 56,14.
 *चन्द्राश्म und *°न् m. ein best. Edelstein, = च-
 न्द्रकात्त RĪĠAN. 13,213.
 चमूक KĀURAP. (A.) 40 fehlerhaft für चमूह.
 चम्पकलता f. ein Frauennamen VṚSHABH. 261. fgg.
 चरणालय Adj. zu Jm's Füßen liegend.
 चराचरगुरु m. Bein. Çiva's KĀTURĀK. 84.
 चरितपूर्व Adj. früher vollzogen ÇĀK. 96.
 चर्मर m. auch weißer Zinnober BĀVĀPR. 1,261.
 *°क m. dass.
 चलितेन्द्रिय Adj. mit aufgeregten Sinnen R. 5,
 23,6.

33*

चातुर्हातक, f. ई. MĀN. GRHJ. 1,23.
 चातुष्पथ Adj. an einem Kreuzwege befindlich
 ĀPAST. ÇR. 8,18,1.
 चान्द्र 2) c) ist hier (lies 78,2) Adj., da अङ्गि zu
 ergänzen ist.
 चापयष्टि, lies Bogen st. Bogensehne und vergl.
 धनुर्षष्टि.
 चापवेद m. = धनुर्वेद Pr. P. 119.
 चामोक्षीय Adj. golden KUMĀRAS. 13,22. 28.
 चारेक्षण Adj. ÇIÇ. 2,82.
 1. चि Desid. चिचीषति anhäufen —, einsammeln
 wollen KIR. 2, 19. 3, 11. — Mit समभ्युद् häufen
 ĀPAST. ÇR. 9,1,2.
 चिकर्तिषु auch abzuhaufen wünschend ÇIÇ. 1,49.
 चित्तधारा f. Gedankenfluss VAĞRAKĪ. 39,11.
 चित्तभेद m. Verstimmung MAHĀVĪRĀK. 46,16.
 चित्तविक्षेप m. Zerstretheit des Geistes, Geistes-
 verirrung VAĞRAKĪ. 35,15.
 चित्रक Adj. bunt, scheckig als Bez. der achten
 unbekanntes Grösse COLEBR. Alg. 228.
 चित्रापूर्वमास m. der im Mondhause KĪTRĀ ste-
 hende Vollmond TS. 7,4,8,2.
 चित्रासङ्ग Adj. einen bunten Mantel tragend
 BAUDH. 1,3,13,9.
 चिबुका, angeblich = संदेश Zange Comm. zu
 GRHJĀS. 1,85.
 चीवरवत् Adj. ein Bettlergewand tragend Pr.
 P. 83.
 चीविवाच् m. Grille VISHṆUS. 44,24.
 चुञ्चु 1) so v. a. gewohnt an ÇIÇ. 2,14.
 चुम्बकमणि m. Magnet MAHĀVĪRĀK. 114,15.
 चुलुम्प mit उद् einschlüpfen MAHĀVĪRĀK. 82,14.
 चुचुक 3) Nom. abstr. °ता f. KAUTUKAR. 47.
 चैत्रीपक्ष m. die dunkle Hälfte im Monat Kāi-
 tra LĀTJ. 10,5,18. 20,2.
 चोल्पट्टक m. ein um die Schamtheile geschla-
 genes Tuch (bei den Gāina) ÇIĀĀKĀ 1,383.
 चौतपञ्चव Adj. (f. ई) einem Mangozweige eigen
 ÇIÇ. 2,19.
 क्लान 1) auch f. घ्रा ÇIÇ. 1,69.
 * क्वायापय, lies die Milchstrasse st. der Lustraum.
 जगत्कारणकारण Beiw. VISHṆU'S VISHṆUS. 1,61.
 जगत्प्रयाण Adj. desgl. ebend. 98,100.
 जग्ध, so zu accentuieren.
 जनुधामन् n. = जनुगृह् Pr. P. 71.
 जन् mit निम्, निर्जात entstanden aus (Abl.) VA-
 ĀGRĀKĪ. 23,4. 6. — Mit प्रत्या KAUSU. UP. 1,2.
 जनाय m. Fürst, König KIR. 2,13.
 * जनपद्घातक m. Plünderer eines Landes VJUTP. 97.
 जनातिग Adj. übermenschlich KIR. 3,2.

जनिदिवस m. Geburtstag MAHĀVĪRĀK. 107,17.
 जनिमत्सु m. Geschöpf, Mensch MAHĀVĪRĀK. 132,19.
 जन्मपत्रिका f. ein Blatt, auf welches Jmdes Na-
 tivität eingeschrieben wird.
 जम्भसुत Adj. mit dem Gebiss gepresst, ausge-
 kaut.
 जर्जर 1) nach Adj. ist a) hinzuzufügen. Nom.
 abstr. °ता f. Pr. P. 77.
 जलधेनु f. eine aus Wasser dargestellte Kuh (!)
 MBH. 13,71,41.
 जलपत्तचर m. Wasservogel SVAPNĀK. 2,21.
 * जलमातङ्ग m. Dugang oder Krokodil IL. a. 3,61.
 जलवायस m. SVAPNĀK. 2,21.
 जलित n. das Laufen LALIT. 178,14.
 जम्सुरि 1) lies ausgehungert.
 जातपुत्र Adj. einen Sohn habend MĀN. ÇR. 1,3,1.
 जातमृत Adj. gleich nach der Geburt gestorben
 VISHṆUS. 22,26.
 जातविव्या, so zu accentuieren.
 जात्यपहारिन् Adj. den Verlust der Kaste nach
 sich ziehend VISHṆUS. 3,99.
 जामिर्वत्, lies Adv. st. Adj.
 जाम्बवतीकरण n. Titel eines Werkes GAṆAB.
 1. जि Caus. अजीजिपत ihr habt gewinnen lassen
 TS. 1,7,8,4.
 जिनकल्पिक Adj. den Jिनकल्प innehaltend ÇI-
 LĀĀKĀ 1,366.
 जीवत्, जीवती f. auch ein best. Gestirn MĀN.
 GRHJ. 1,14.
 जीवानु 3) am Ende eines adj. Comp. lebend von
 KAUTUKAS. 19.
 जुषाणवत् Adj. das Wort जुषाण enthaltend
 Comm. zu ĀPAST. ÇR. 6,31,12.
 जूतिर्भूत् Adj. drängend, ungestüm.
 जीव 2) ist hier (lies 78,5) Adj., da अङ्गि zu er-
 gänzen ist.
 जोष्ट्र n. und जोष्ट्री (zu जोष्ट्र) f. in Formeln, je
 nachdem das vorangehende Substantiv dieses oder
 jenes Geschlechts ist. MĀN. GRHJ. 1,4. Vgl. जोष्ट्र.
 1. ज्ञा mit प्र Caus. 4) Pass. sich herausstellen als
 (Nom.) VAĞRAKĪ. 20,19.
 ज्ञातसर्वस्व Adj. allwissend KĀURAP. (A.) 23.
 ज्ञानपूर्वकृत Adj. mit Ueberlegung vollbracht R.
 2,64,22.
 ज्ञानाग्नि m. das Feuer im Körper, welches die
 Erkenntnis des Guten und Schlechten vermittelt,
 GARBHOP. 3.
 ज्युत्, ज्योति मतिर MĀITR. S. 2,12,4.
 ज्येष्ठप्रथम Adj. Pl. die Aeltesten voran MĀN.
 GRHJ. 2,7.

ज्योतिष्पथ m. v. l. für ज्योतिष्पथ.
 ज्वलित 2) auch helles Lodern MBH. 5,133,15.
 कंकृति f. = कंकार KĀURAP. (A.) 102. 106.
 कट् mit निम्, निर्काटित geborsten DEÇN. 6,27.
 कणष्कणत्कारिन् Adj. rauschend Pr. P. 137.
 कर 2) MAHĀVĪRĀK. 102,8.
 कल्लीका f. Grille (Insect) SVAPNĀK. 2,23.
 काकारिन् Adj. = कंकारिन् MAHĀVĪRĀK. 31,2.
 टणत्कार, so zu lesen st. टनत्कार; vgl. auch Z.
 d. d. m. G. 32,735.
 टाल Adj. zart (Frucht) ÇIĀĀKĀ 2,179.
 ठैकृत n. das Gebrülle eines Stieres Z. d. d. m.
 G. 32,735.
 डिम्भ 1) e) N. pr. eines Dānava HARIV. 2,
 102,10.
 ठक्क 2) b) coveting bei WILSON in der 2ten Aufl.
 Druckfehler für covering.
 ठक्कन n. das Schliessen (einer Thür) ÇIĀĀKĀ
 2,113.
 2. त, ते auch Acc.; s. PISCHEL in Z. d. d. m. G. 33,
 714. fg.
 तच्छब्दव n. = तच्छब्दव Comm. zu TĀṆḌJA-Br.
 4,8,15.
 तण्डुलिकाग्रम m. N. pr. eines Tirtha VISHṆUS.
 83,24. v. l.
 ततस्त्य (f. घ्रा) KIR. 1,27.
 ततोनिदान Adj. dadurch verursacht, — bewirkt
 VAĞRAKĪ. 24,13. 15. 23,3. 28,2. 3.
 तथाता VAĞRAKĪ. 37,3.
 तथावादिन् Adj. sagend wie es ist, die Wahrheit
 redend VISHṆUS. 3,27. VAĞRAKĪ. 32,12.
 तदन्वय Adj. von diesem abstammend VP. 4,2,2.
 तदा wiederholt ohne Correlation dann und
 dann SĪS. zu RV. 1,23,8.
 तदादि Adv. von damals an, damals zuerst ÇIÇ.
 1,45.
 तदेवत Adj. = तदेवत्य KĀTJ. ÇR. 24, 6, 43.
 ĀPAST. ÇR. 7,22,4.
 तदेश्य Adj. aus derselben Gegend stammend;
 m. Landsmann MBH. 12,168,41. KĀM. NĪTIS. 13,77.
 तदैवत Adj. = तदैवत्य NIR. 7,1.
 तदैवत्य Adj. (f. घ्रा) dass. VARĀH. BRH. S. 99,3.
 तद्धर्म्य Adj. derartig BUĀC. P. 5,14,2.
 तनुक्कृत, so zu accentuieren.
 तन्नायज्ञ m. ein der तन्ती geltendes Opfer MĀN.
 GRHJ. 2,10.
 तन्निमित्त Adj. (f. घ्रा) durch ihn oder dadurch
 veranlasst GAUT. 22,7. dazu in Beziehung stehend
 R. 2,64,5. sich darnach richtend MBH. 3,133,48.
 तन्मात्रक n. nur gerade so viel, nicht mehr als

dieses MAHĀVĪRĀK. 79,5.

तप् mit अग्नि Caus. auch ein wenig erwärmen
MĀN. ÇR. 1,6,1.

तपनशुक्ति auch Adj. glänzend wie die Sonne
ÇR. 1,4,2.

तपर Adj. worauf ein t folgt P. 1,1,70. °कारण n.
das Folgenlassen von t Sch. zu P. 6,1,91.

तपोयज्ञ Adj. mit Kasteiungen opfernd BṚĀG. 4,2,8.

तर mit व्युद् Caus. hierhin und dorthin aus-
giessen MĀN. ÇR. 4,3.

तरितश्च Adj. MĀN. GRŪJ. 1,13.

2. तरुतर 2) f. °त्री MĀN. GRŪJ. 1,22.

तैवस्वत्, so zu accentuieren.

तष्टि f. = तष्टि Zimmerhandwerk M. 10,18, v. 1.

तानव 3) m. Sohn KUMĀRAS. 17,13.

°तापिन 1) auch entflammend, erregend KĪ. 2,4,2.

तारकारिणु m. Bein. Skand a's MAHĀVĪRĀK. 33,16.

तारिक m. Führmann VIṢṆUS. 5,131.

तिरस्कृत n. = तिरस्कृति in अतिरस्कृतसंभाष.

तिरस्पट m. Vorhang KAURAP. (A.) 49.

तिर्यगपाङ्ग Adj. mit den äusseren Augenwinkeln
zur Seite gewandt (Auge) VṚSHABH. 258,b,18.

तिलधेनु f. eine aus Sesamkörnern gebildete Kuh
MBU. 13,64,35. 71,40.

तिलधेनुका f. dass. MBU. 3,84,87.

तीर्थ, गर्वा तीर्थम् VIṢṆUS. 23,61 soll nach dem
Comm. Kuhurin sein.

तुन्दपरिमांस Adj. sieh den Bauch streichend HEM.
PAR. 8,281.

तुलाधार, lies 2) d) der mit dem Wägen Beauf-
tragte (beim Gottesurtheil mit der Wage) VIṢṆUS.

10,8,9. — e) *N. pr. u. s. w.

तुल्यगरिम् Adj. von gleicher Würde mit (Instr.)
PR. P. 119.

तुल्यनक्तंदिन Adj. 1) wobei Tag und Nacht gleich
sind II. 146. — 2) der keinen Unterschied zwischen
Tag und Nacht macht KATHĀS. 101,280.

तुल्यशिव m. Pl. best. fabelhafte Wesen PR. P. 118.

तुल्यार्थ Adj. auch von gleicher Bedeutung P. 1,
3,42, Sch. Nom. abstr. °ता f. ebend.

तुषारमूर्ति m. der Mond ÇR. 1,21.

तुषोपवपन n. das Aufschütten der Getreidehül-
sen ĀPAST. ÇR. 6,29,17.

तूलदाहम् Absol. mit दह् wie Baumwolle ver-
brennen (trans.) MAHĀVĪRĀK. 96,18.

तूष्णीदण्ड m. eine geheime Bestrafung MAHĀVĪ-
RĀK. 54,10.

तृणपञ्चमूल SUÇR. 2,490,3.

*तृणपूल und °पूलक m. Grasbüschel.

*तैलपेषम् Absol. mit पिप् mit Oel —, in Oel zer-

reiben.

तोयपात m. Regen VARĀH. BRU. S. 89,19.

त्रटकार ni. das Knistern Z. d. d. m. G. 32,735.

त्रयोविंशतिदारु Adj. aus 25 Scheiten bestehend
ĀPAST. ÇR. 7,7,7.

त्रम् mit उद् erschreeken. उन्नमन्ति VAÇRĀKĪ. 31,5.
°त्रायिन् Adj. behütend PR. P. 19.

त्रास 2) b) ein matter, unregelmässiger, unvoll-
kommener Sehein, den Federn (d. i. Risse oder
kleine Spalten im Innern der Steine) hervorrufen,
RĀĠAN. 13,177. 190. 195. 213.

त्रिंशन्मान Adj. ein Gewicht von 50 habend
ĀPAST. ÇR. 5,21,9.

त्रिगण m. KĪ. 1,11.

त्रिणेमि Adj. mit drei Radkränzen BṚĀG. P. ed.
Bomb. 3,8,20.

त्रिद्वार Adj. (f. त्रि) drei Thüren habend, so v. a.
auf dreierlei Weise zu erreichen MBU. 3,32,38.

त्रिनालि Adj. einen Zeitraum von 5 × 24 Mi-
nuten ausfüllend SĀH. D. 553.

त्रिनेमि Adj. = त्रिणेमि BṚĀG. P. 3,8,20.

त्रिपञ्चक Adj. Pl. von fünfzehnerlei Art.

त्रिपरुम् Adj. aus drei Abschnitten bestehend
BṚĀG. P. 3,13,30.

त्रिपर्व (HARIV. 12238) und त्रिपर्वन् (MBU. 4,43,
18) Adj. mit drei Knoten (Pfeil).

त्रिपल Adj. (f. त्रि) drei Pala'an Gewicht betra-
gend JĀGĀ. 2,179.

त्रिपुराणक (f. °णिका) und त्रिपुराणीय (KULL.
zu M. 11,227) im Werthe von drei Purāṇa (eine
best. Münze).

त्रिपुरातकत् Adj. auch als Beiw. von Rāma's
Bogen MAHĀVĪRĀK. 17,5.

त्रिवाङ्ग m. auch N. pr. eines Unhelds HARIV. 14852.

त्रिभुवनमाणिक्यचरित n. Titel eines Werkes
GAṆAR.

त्रिवितस्त als Subst. eine Strecke von drei Span-
nen ĀPAST. ÇR. 7,4,2.

त्रिविष्टौतु, so zu accentuieren.

त्रिशतषष्टिपर्वन् (metrisch) Adj. aus 560 Ab-
sätzen bestehend BṚĀG. P. 3,21,18.

त्रिःश्वेत, streiche MĀN. GRŪJ. 1,12. 15.

त्रिकलिकाश्रम, lies °काश्रम.

त्रैलोक्यमुन्दरी f. Titel eines Werkes GAṆAR.

त्र्यनीक 3) f. त्रि eine best. Ceremonie ĀPAST. ÇR.
21,14.

त्र्यब्दपूर्व Adj. seit drei Jahren bestehend M. 2,
134. Vgl. ĀPAST. 1,14,18.

त्र्यर्थ Adj. (f. त्रि) drei Bedeutungen habend DEÇN.

त्र्यार्षेय 1) besser mit drei heiligen Ahnen.

त्र्युद्धि Adj. ĀPAST. ÇR. 5,22,6. त्रीणि पर्वाणि य-
स्याः स्थात्याः सा त्र्युद्धिः Comm.

दक्षिणपञ्चाल Adj. mit राष्ट्र n. das Reich der
südlichen PañkĀla (mit einer gesuchten Neben-
bedeutung) BṚĀG. P. 4,25,50.

दक्षिणपूर्वक Adj. südöstlich HEMĀDRI 1,801,16.

दक्षिणपराभिमुख Adj. nach Süden oder Westen
gewandt VIṢṆUS. 61,12.

दक्षिणोपक्रम Adj. von rechts angefangen MĀN.
ÇR. 1,4,1.

दण्डनियोग m. Straferkenntniss GAUT. 12,51.

दण्डवत् Adv. VIṢṆUS. 25,5 auf verschiedene
dene Weise erklärt.

ददाति m. Gabe GAUT.

दधिपृषातक eine best. Mischung mit saurer Milch
PĀR. GRŪJ. 2,16,3.

दनुकबन्ध m. N. pr. eines Unhelds MAHĀVĪRĀK.
52,10.

दन्धन, so zu lesen st. दन्धन.

दमघोषण m. Patron. ÇIÇNĀLA'S ÇIÇ. 2,60.

दर्भवित्रै n. Darbhā-Halme als Reinigungsmittel
ÇAT. BR. 3,1,3,18.

दर्भपूल m. Grasbüschel, insbes. von Kuça-Gras.
द्व्युदायुवन n. der vom Umrühren am Löffel haf-
ten bleibende Rest ĀPAST. ÇR. 8,11,16.

दशनालि Adj. einen Zeitraum von 10 × 24 Minu-
ten ausfüllend SĀH. D. 553.

दशपद Adj. (f. त्रि) zehn Fuss lang und breit
ĀPAST. ÇR. 7,3,10.

दशपद्य Adj. (f. त्रि) dass. KĀTJ. ÇR. 5,3,33.

दशपल Adj. (f. त्रि) zehn Pala an Gewicht betra-
gend JĀGĀ. 2,179.

*दशपूली f. zehn Bündel PAT. zu P. 2,1,51, VARĪT. 6.

दशापरिपाक m. ein Umschlag im Lebensschick-
sal MAHĀVĪRĀK. 118,14.

दशाब्दाव्य Adj. seit zehn Jahren bestehend M.
2,134. Vgl. ĀPAST. 1,14,13.

3. दा S. 79, Z. 3. fg. दीपते gehört wohl zu 4. दी.

दामोदरदेव, so zu lesen st. दामोदरदेव.

दामोदरीय Adj. dem Kṛṣṇa gehörig PR. P. 70.

दिग्म्वर 2) d) N. pr. oder Bein. eines Aulers
GAṆAR. Vgl. दिग्म्वर.

दिग्म्वर 3) m. Bein. DEVAṆANDIN'S GAṆAR.

दिग्वासम् 2) c) N. pr. eines Aulers GAṆAR.

दिग्वापिन् Adj. die Weltgegenden erfüllend, steh
nach allen Richtungen ausdehnend KĪ. 5,18.

दिनपाटिका f. Tagelohn VET. (U.) 124 zu 18,27.

दिवानिशम् als Acc. (nicht Adv.) Tag und Nacht

KUMĀRAS. 11,48.

1. दिष् mil समा Z. 3, lies 231,16.

1. दीदि und दीधि bisweilen verwechselt, insbes. in Ableitungen.

दीर्घिका 3) *Schicht, Lage* KARAKA 1,13, v. I. für धीतीका.

दुःखस्पर्शम् MBH. 3, 3814 fehlerhaft für दुःखं स्पर्शम्.

दुःखानर्ह Adj. kein Leid verdienend MBH. 3, 27, 10. Vgl. घट्टःखार्ह oben.

दुरःप्रगृति Adj. Pl. mit den Thoren beginnend ĀPAST. ÇR. 7, 14, 9.

दुराशंसिन् Adj. Böses ahnend VĀSHABH. 10, a, 4.

दुरितार्थव m. N. pr. eines Fürsten KAUTUKAR.

दुहदाहर Adj. ÇIC. 2, 73.

* दुर्गाह्लाद् RĀĠAN. 12, 113.

* दुर्गाह् zu streichen.

दुर्व्यवहृति f. übles Gerede MAHĀVIRĀĪ. 48, 8.

दुःस्निष्ट Adj. Bez. des in उ übergehenden ल oder des aus ल entstandenen उ TS. PRĀT. COMM.

दुष्प्रभञ्जन m. Orkan MAHĀVIRĀĪ. 124, 2.

द्वत 1) auf ein n. bezogen auch n. KAUSH. UP. 2, 1.

द्वतमुख Adj. dessen Mund die Boten sind ÇIC. 2, 82.

द्वतवत् Adj. einen Boten habend KAUSH. UP. 2, 1.

* द्वराद्दि s. u. द्वाराद्दि.

द्वरेकेति m. ein best. Agni Comm. zu TS. 4, 1008, 8. 12.

द्वष्य् mit उद् Jmd anschwärzen. उद्दूष्य ÇIC. 2, 113.

* दृढनुरा, die richtige Form ist दृढेनुरा RĀĠAN. 8, 97.

दृढप्रकारिन् 1) Nom. abstr. ०रिता f. MAHĀVIRĀĪ. 13, 6.

०दृष्टिक Adj. fälschlich glaubend an VAĠRĀĪĪ. 34, 5. 6.

दृष्टिपन्थन् m. Gesichtskreis.

1. देव 2) e) lies 71, 60 st. 11, 60.

देवनन्दिन् m. auch N. pr. eines Autors GAṆAR.

देवपुरोहित m. ein Hauspriester der Götter HA-

RIV. 13208.

देवयशसं n. göttliche Herrlichkeit TS. 3, 1, 9, 1.

देवयशसिन् Adj. göttliche Herrlichkeit besitzend ebend.

देष्टव्य t) b) wohl zu streichen, da M. 8, 52 die besten Hdschr. und die meisten Commentatoren देशं

lesen.

देक्षपात m. = देक्षपतन KATHĪS. 49, 96.

* देवेन्य Adj. dem Planeten Jupiter geweiht (Tepas)

RĀĠAN. 13, 199.

दैष्टिक, Nom. abstr. ०ता f. ÇIC. 2, 86.

दोषगुणिन् Adj. mit Fehlern und Vorzügen be-

haftet. Nom. abstr. ०णित्व n. NĀRĀJAṆA zu M. 8, 338.

दोषनिर्घात m. Sühnung, Busse ĀPAST. ÇR. 9, 1, 4.

Comm. zu 3.

दोषभाङ्ग m. Schuft KAUTUKAS. 32.

दोःशासन Adj. Duḥçāsana gehörig PR. P. 141.

द्युपुरंधि f. eine Apsaras RĀĠAT. 1, 68. --

द्युम्न, vgl. PISCHEL in Z. d. d. m. G. 33, 720. Auch

Adj. (f. घा) ebend.

द्यूतिककरी f. eine im Würfelspiel gewonnene

Sclavin PR. P. 131.

द्रमिउ m. Pl. = द्रमिल 2) GAṆAR.

द्वादशपञ्जरिकास्तोत्र n. Titel eines Stotra.

द्वादशपुष्कर Adj. (f. घा) aus zwölf Lotusblüthen

bestehend TĀṆĀJA-Br. 18, 9, 7.

द्वादशवर्षिक Adj. zwölf Jahre dauernd.

द्वित्रय n. auch der Stand der drei oberen Ka-

sten VIṢṆUS. 28, 39.

द्विदल 2) b) wohl eine best. Hülsenfrucht.

द्विनिष्ठ Adj. beiderseitig. Nom. abstr. ०त्व n.

ÇĀṆK. zu BṆH. ĀR. UP. S. 41.

द्विपराधिक Adj. zweimal fünfzig Jahre Brah-

man's betragend MĀRK. P. 46, 7.

द्विपल Adj. (f. घा) zwei Pala an Gewicht habend

HEMĀDRI 4, 477, 21.

2.* द्विपात्र Adj. (f. ई) zwei Pātra genannte Hohl-

maasse enthaltend P. 5, 1, 54, Sch.

* द्विपात्रिक (f. ई) und * द्विपात्रीण (f. घा) Adj. dass.

ebend.

द्विभाद् Adj. zwei Monate Bhādra habend RĀ-

ĠAT. 8, 35.

द्विर्मूर्धन् 2) AV. 8, 10, 22.

द्वियज्ञ Adj. zweimal den Ruf यज्ञ enthaltend Comm.

zu ĀPAST. ÇR. 7, 29, 2. Nom. abstr. ०त्व n. zu 8, 3, 3.

द्विर्नम्र Adj. dessen Vorfahren von beiden Seiten

drei Generationen hindurch das Veda-Studium

und die Anlegung des Feuers unterlassen haben

GOBH. ÇRĀDDHAK. 1, 15.

द्विपेश m. Herr über einen Dvīpa, Unterkönig

PR. P. 97.

द्विधाक्रिया f. das Zerbrechen, Zerspalten MAHĀ-

VIRĀĪ. 32, 12.

* द्याचित (f. घा), * द्याचितिक (f. ई) und * द्याचि-

तोन (f. घा) Adj. zwei Wagenlasten enthaltend P.

5, 1, 54, Sch.

* द्याढक (f. घा), * द्याढकिक (f. ई) und * द्याढकीन

(f. घा) Adj. zwei Āḍhaka genannte Hohlmaasse

enthaltend ebend.

द्वार्षेय Adj. mit zwei heiligen Ahnen MÜLLER,

SL. 386.

धनाय् Med. auch schätzen (प्राणान्) MAHĀVIRĀĪ.

67, 8.

धन्वन, Z. 1. 2 lies RĀĠAN.

1. धर् mit उप am Ende. ĀÇV. ÇR. 9, 11, 1 vielleicht

Stand halten, am Orte verbleiben.

धराधरेन्द्र m. Bein. des Himavant ÇIC. 1, 5.

2. धर्मकाय als Adj. das Gesetz (buddh.) zum Kör-
per habend VAĠRĀĪĪ. 43, 8.

धर्मचक्षुस् n. ein Auge des Gesetzes (buddh.) VA-
ĠRĀĪĪ. 38, 19. 20.

धर्मदुक्क Adj. das Gesetz —, das Recht verletzend
MAHĀVIRĀĪ. 22, 18.

धर्मद्वेषण Bez. der Gesetzbücher Manu's, Vasi-
shīha's, Jāgñavalkja's und Gautama's KĪT.

ÇRĀDDHAK. 7. Comm. zu GOBH. ÇRĀDDHAK. 7, 21.

धर्मपाश m. auch Fessel —, Band der Pflicht.

धर्मविप्लव m. Rechtsverletzung KĪR. 1, 13.

1. धीमि वि Act. sich bemühen um (Dat.) KĪR. 1, 3, 42.

धान्यपूल m. ein Bündel Getraide Comm. zu ĀÇV.

ÇR. 9, 7, 18.

धामवत् Adj. mächtig, kräftig KĪR. 1, 43.

धुन्धुमन् m. N. pr. eines Sohnes des Kevala

VP. 4, 1, 19(20). वन्धुमन् v. I.

धुमधुमाय् (onomatop.), ०यते Comm. zu KĪR. 6, 4

fehlerhaft für धुमधुमाय्.

धुर्ष 1) b) Nom. abstr. ०ता f. ÇIC. 1, 41.

धूर्म्न m. wohl Kamel TS. 1, 8, 21, 1.

धूम्रक Adj. grau als Bez. der eilften unbekanntem

Grösse COLEBR. Alg. 228.

धृष्टता f. Kühnheit ÇIC. 1, 30.

1. ध्या mit घभि 4) Jmd (Loc.) Etwas (Acc.) anthun

MAHĀVIRĀĪ. 8, 11.

* नकुलाद्या, lies * नकुलाद्या f. die Ichneumon-

pflanze RĀĠAN. 7, 95.

नर्द 1) d) = नर्द Rohr RV. 1, 32, 8; vgl. PISCHEL

in Z. d. d. m. G. 33, 717. fgg.

नभःसद् 1) ÇIC. 1, 11.

नमुचि 1) ०दिष् ÇIC. 1, 51.

नयनाम्बु n. Thränen KĪR. 2, 24.

नयकीन Adj. der Klugheit ermangelnd KĪR. 2, 49.

नरकपात m. das Fahren zur Hölle PAŚĀT. 108, 21.

नवपरिणया Adj. f. neuvermählt.

* नवालान्बु f. v. I. für Nagalambu RĀĠAN. 7, 160.

NICH. PR.

नाटकीय Adj. dramatisch ÇIC. 2, 8.

नातिज्ञत्वक Adj. nicht zu geschwätzig MBH. 12,

134, 14.

नानाप्रकार Adj. Pl. verschiedenartige R. 1, 30,

16. SUCR. 1, 24, 1.

नायक 2) e) * eine Moschusart RĀĠAN. 12, 51. Vgl.

नायिकाचूर्ण.

नारीपुर n. ein Gynaecium, ein ganzes Haus mit

Weibern MBH. 13, 103, 10.

नासापुट, auch Nasenloch.

निकाष m. *das Kratzen* MAHĀVIRĀĪ. 87,16.

निदाघधामन् m. *die Sonne* Çiç. 1,24.

निधिगुह्यकाधिप m. *Bein. Kubera's* KIR. 3,20.

निश्चयपुरुष Adj. (f. स्त्री) *ohne Pferde und Menschen* MBM. 6,1,7.

निरुद्धपकश Z. 2, lies *द्वप्रकश*.

निर्षिक्ति f. *Sühnung* MAHĀVIRĀĪ. 60,3.

निर्व्यञ्जक Adj. *bezeugend* MAHĀVIRĀĪ. 94,11.

निवर्तितपूर्व Adj. *früher zurückgewichen, — geflohen* (im Kampfe, also = *निवृत्तपूर्व*) MBH. 5,183,22.

निषेकविचर m. und *निषेकस्वरा* f. *Titel von Werken.*

निष्काश Adj. *aus der Scheide gezogen* MAHĀVIRĀĪ. 113,4.

1. नी 13) CAPPELLER vermuthet, dass P. 1,3,36 die *Bed. eine Autorität sein im Auge* gehabt hätte.

नैतल wohl Adj. von *नितल* MAHĀVIRĀĪ. 77,3.